

Setmanari de Banyolas

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Plaça de la Constitució, Número 9

Banyolas, 17 de Abril de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's tornan els originals

Una gracia de caritat per l' Hospital

Ab motiu d' haver sigut nomenat depositari dels fondos del nostre Sant Hospital he pogut enterarme ab el llibre á la vista y els números que cantan, del funcionament económic d' aquest benefic establiment durán el període d' alguns anys.

Sortosament donada l' importancia de nostra vila no ha sigut gran el nombre d' acullits, y s' han rebut alguns donatius de personas piadoses que de lo contrari no hauria de bon trós pogut portar á terme tan meritoria obra ja que 'ls diners que entren per sufragar tots els gastos, mellor dit, las pariides d' ingresos son esquistes.

Amés d' esser pocas les fonts nutridores indispensables pera sa vilitat, alguna d' ellas, tal volta de las més importants, y per defecte de sa constitució mateixa, no ha donat de si lo que era d' esperar.

La comisió administradora estava formada fins fa poch pera concejals de nostre Ajuntament, concejals que també eren d' altres comissions y que ab tot y esmerssar molt temps en l' administració dels bens comunals, apesar de sa bona voluntat no podien dedicarse d' un modo especial a lo que l' Hospital se referia y la feyna quedava enrera, no 's feyen las captes ni 's buscaven noves fonts ab que reunir els ingresos indispensables. Resultat d' aixó que 'ls comptes s' agombolaven y el crèdit se perdía per moments.

L' Ajuntament del bieni passat, investigán les causes de tal decadencia y trovantles, ab molt bon acert acordá modificar la forma de constitució de la junta administradora donant intervenció en ella al poble, representantlo per honorables persones de totes les clases socials

als qui els hi encomenava tan meritoria tasca.

Els bons resultats de tal modificació no s' han fet esperar y ab satisfacció pot dirse que ab el terme de nou mesos s' han pagat 500 duros de comptes enredarrits, s' han fet les captes ab bons rendiments, s' ha establert la rifa, ab éxit, en una paraula ha donat una grossa empena a la seva bona marxa no faltant ja molt pera normalisar sòn funcionament.

Petit es l' esforç que resta fer are, esforç que la Junta administradora veuria ab gust empenqués pronte la vila de Banyolas y com ella el que escriu aquestes ratllas que farà sempre l' que puga comensant per demanar una gracia de caritat per l' hospital.

J. PUJOL RUBIÓ.

Imparcialitat sectaria

Molts de nostres lectors, lo mateix que nosaltres, tenen les orelles plenes de sentir la següent cantarella enfadosa dels anticlericals: ¡Oh els bisbes catòlics! deixeu los ab sos lluxosos palaus, cotxe, vestits espléndits, y forsa paga; no se preocupan pas dels pobres, y rés fan pera afavorir á la classe obrera. Tothóm sab que aixó es pura falsetat; y fixantnos solament are en Barcelona veurem que encara avuy se citan ab lloansa els mils actes de caritat y de interés pels treballadors dels últims Prelats barcelonins, sobre tot dels Urquinaona y Casañas, de santa y perdurable memoria.

Digne successor d' aquet es lo actual Pastor de Barcelona Dr. Laguarda. Te les forces fisiques y les iniciatives de un home jove y la prudencia y sabiduría de un vell.

L' estudi dels problemes socials y sobre tot els que afectan als treballadors de tota mena, li atrauen preferent atenció, y á ells se dedica ab un zel y entusiasme de apóstol. No passa día que la premsa Barcelonina, no relati algún acte de generositat, interés, ó intervenció directa del senyor Bisbe en favor de la classe obrera de abds sexes.

Fa poch dies, el Dr. Laguarda doná una nova proba de llurs sentiments caritatius en favor dels obrers, augmentant ab 500 pessetas la suscripció en favor dels carreters que habian perdut els jornals per causa de la vaga forrosa. Tota la premsa publicá y aplaudi l' acte de cristiana generositat del Dr. Laguarda, pero els radicals barcelonins, habien d' esser la nota discordant.

En lloch de alabar ó al menys admirar en silenci, aquell acte, atacan durament desde *El Progreso* al Prelat, y entre altres frases groixudes li diuen que *'s cuñdi de casa seva que la te bruta y deixi la dels altres.* Lo millor comentari á eixas paraules, el copiarem d' un confrere barceloní, que parlant sobre aixó diu:

«El senyor bisbe de Barcelona ha donat cinch centes pessetes pels carreters. Pera no fer tart va telegrafiar sa oferta desde Madrid ahont se trovava. També s' hi trovava allí en Lerroux l' *amic dels vaguistes.* ¿Sab algú lo que ha donat pera socorrels?»

J. SIMON, *Prevere.*

A la memoria de l' angelical oritura Mercé Mascaró y Roura volada al oel lo día 9 d' Abril de 1910.

Un jorn fresca y joguina, refulgant com cadarnera eras goig de santa llar; ahir esclatant de vida; avuy flor esgroguèdida, que la mort volgué espullar.

¡Cóm lleugera feu sa via, robant ab tu l' alegría qu' escampavas dintre 'l cor! marcit ja per l' anyoranca, sols l' alena l' esperança qu' es el bálcam del dolor.

¡Oh poncella perfumada qu' el Bon Deu t' ha trasplantada als jardins dels Paradís! Els àngels a voladurías, bo y trerant gayes canturías celebran el jorn feliç.

Es son cant tot armonia; tot son notes d' alegría festejant el nou company, qu' ab el goig qu' arreu respira, va polçant també sa lira quan del mon l' hi arriba un plany.

¡Prou coneix l' aire plnyivol d' aquell cantich anyorivol de dos cors apesarat! qu' al ensemps sa dissort ploran; qu' al ensemps el fill anyoran; sanglotant desconhortats.

Y aquell angel tot bellesa, ab accent ple de tendresa al sobtar dolor tam greu que dins l' ànima s' aferra, vol qu' arrivi fins la terra la dolcesa de sa veu.

«Pares no ploureu—que ploure m aditxa, qu' al mon qu' he deixat—poch hi tornaria m' hi rabejo a pler—en mar de delicias; aquí tot es goig—tot amor y vida; jo so un angelet—del cel la joguina.

¡Al mon qu' he deixat—poch hi tornaria retornat del cel—prou m' hi anyoraria!» FRANCISCA TORRENT DE FIGUERA Banyolas, Abril 1910.

ESPIGOLANT

Els que vulguin avuy dia obtenir el títol de progressius y adelantats no sabrán com ferho.

De segur que 's pensava esserne molt de adelantada y progressiva la flamant unió republicana-socialista dels Pérez Galdós, Soriano, Iglesias y Companyia... Mes, quan menos s' ho pensavan surt un altre més adelantat qu' ells, en Lerroux, y m' els tracta de *refractarios á la evolución, anticuados, apergaminados...* com si diguessim d' infelissos retrógrades y clericals.

Y, dintre la significació qu' es dona avuy á les paraules *adelantat, progressiu*, té tota la rahó Lerroux.

Quan veig una persona, ó que á lo menos ho sembla, que desbarra molt, dich, sens temor de que ningú 'm contradeixi: aquest subjecte es molt adelantat. Quan un altre encara desbarra més dich: aquest encara es més adelantat. Y, finalment, quan n' hi ha que á més de desbarrar de paraula, ho fan de obra, comefent les més grants atrocitats, com els que s' alaban d' haber incendiat, assassinat, robat y desenterrat cadavers, dich: aquestos son avuy día 'ls més progressius y adelantats de tots; aquestos son la gent d' *El Progreso.*

L' inseguretat á París es tan gran que, de continuar aixís, serà dintre poch inhabitable, com ho ha declarat el Sr. Lepine prefecte de policia del Sena. Bandes d' apaches, cada dia més numeroses y ben organissades, assaltan, revólver en ma y en els llochs més céntrichs, als passatjers, encar no comensa á fosquejar, y fins assassinan per esport.

S' ha augmentat últimament el cos de seguretad pública ab 500 ajents de policia y 60 inspectors. Però 'l Sr. Lepine diu que d' aixó no n' hi haurá per res.

Y, donchs, qué fan els europeisadors, els de la Europa conscient? Sembla que ja fora hora de que tots ens preocupessim de civilisar á París. Els espanyols hi tenim en aixó una obligació. Si no volem passar per desagrahits, hauriam de pagárloshi, trevallant per la seva cultura, l' interés gran que 's varen pendrer en favor nostre per deslliurarnos d' en Maura y en Lacierva, allavors que aquests, donant proves de molt poca tolerancia s' havian empenyat á castigar á indefensos incendiariis.

No faltan, per aixó, francesos que senyalan la causa d' aquesta incivilissació. Y, cuidado, que no son solzament els clericals els que acertan á diagnósticar el mal.

Tenim allí el socialista Sr. Deherme qu' en la seva revista *La Cooperación des Idees* senyala, ab tota sinceritat, com á causa del mal á la falta de religió. «Les estadístiques, diu, son clericals de un modo confudent. No ocultan les conseqüencies del dret á no tenir religió. Elles marcan tots els símptomes de descomposició social y la rapidés ab que se multiplica y agrava la pornografía, l' alcoholisme, la despoblació, els divorcis, la locura, els suicidis, la prostitució, la criminalitat, sobre tot entre 'ls joves»...

Quan els homes, anyadeix, no escoltan la moral, la desgracia 'ls castiga: y com tenen d' escoltarla quan aquesta moral es trepitjada per una legió de funcionarios ab el seu corresponent títol oficial per aquest fil

No es pás estrany que, vistos els fruits saborosos que dona á Fransa l' ensenyansa laycas vulga nostre Govern europeisarnos, portáninos á casa totes aquelles coses tan boniques de que 'ns parla 'l Sr. Deherme.

ESPÍGOLAVRE.

NOTAS FOLKLORICAS

Las Bruixas

Aquí 's diu que en lloch hi ha més Bruixas que á Llers, pero que han disminuít en mane-ra extraordinaria, desde que la filoxera se posá en las vinyas. Aquesta observació popular deu ser veritable en molts pobles.

Se té per Bruixa á tot arreu á una dona de mitja edat per amont, mal endressada, lletja, y més si es mostatxada. Generalment se la té per dona de malas intencions, de pérñida mirada y capás de inferir qualsevol mal á un vehí ó collectivat, si li han negat algun favor ó li han fet una mala passada.

Rebre de alguna de ellas una mala mirada, es quedar embriuxat y en conseqüencia anarí tot malament al mortal qui ha tingut tal desgracia: salut, negocis, bestiar, etc.

Las bruixas en sentit de la tradició son donas que tenen son esprit al dimoni, qui en cambi 'ls hi dona valiment pera fer totes las malifetas que 'ls hi acomoda. Las malas anyadas, las sequedats, las maluras epidémicas, tot entre 'l poble fanátich, es obra de bruixas.

No hi ha poble que no tinga alguna bruixa entre sos vehins, no 'n manca en los petits vehinats, com se 'n senyalan fins en las grans

ciutats. El poble las crea ab la major facilitat; desgraciada de ella si no sab tenir gran superioritat sobre el poble, que la rodeja, pera no ser víctima de sas venjansas.

Además de la vida privada de cada bruixa, es á dir, tal com se preté conixelas en los pobles, la fantasia popular las hi atribueix una altra vida colectiva, reunittas en en conciliabuls pera esbargirse ellas en sas mal ordenadas costums y confabularse en las malitetas de que volen fer víctimas al poble. En aquestas reunions íntimas no volen may ser sorpresas per los homes, á qui en general desprecian, y si per casualitat algun mortal consegueix burlar la vigilancia de aquellas, se disol la reunió íntima de las Bruixas entre un formidable espetech de trons, llamps y pedregada, que trascendeix á las terras comarcanas, ó be seqüestran al home que las ha sorpresas y li fan passar los set calzes de amargura, á no ser que aquella inesperada visita siga considerada per ellas una agradable sorpresa.

Sobre 'l partícular se refereix aquí un episodi que té aplicació oportuna. Se diu que de Banyolas va surtir un jove molt aixerit y per més senyas geperut, ab direcció á la plassa de las bruixas, Puigarnol, per ajustar un feix de llenya. Feta la feyna, quant estava á punt de entornarsen cap á Banyolas, va sentir un gran esvalot y animat enrahonament de donas, cap á la part alta de dita plassa del Collet, y mogut per la curiositat va determinar pujar á veure en que consistia aquell desconcert. Prompte va veure que tot alló era una animada sardana de Bruixas, que anava cantant: dilluns y dimars menjarem gojats. Siga que las bruixas s' anemoreassin del geperut, siga que aquest se va brindar á afegir una nova estrofa á la seva cansó; lo cert que 'l varen admétre en la seva sardana y posat á cantar digué ab galana veu després del dilluns y dimars menjarem gojats, dimecres y dijous menjarem ous, lo que va ser tan del agrado de aquella diabólica reunió, que totes las Bruixas repetían ab deliri la nova estrofa....

En aixó pará la dansa y mentres las Bruixas donavan mostrars de galanesa al jove geperut, las capdevanteras concertavan ferli una gracia ben senyalada, que li servis de etern record. Convingueren en llevarli el gep y en donarli permis de assistir novament á las reunions que las Bruixas ab frecuencia celebravan en Puig-Ainol. Feta la amputació del gep á una de aquellas donas esperitadas va ocoresse-li preguntar á la mestressa que s' en havia de fer de aquella massa saginosa, que de res podia servirli, indicant si podia llensarla pera que se la mengessin els gossos? A lo que respongué la mestressa, amagala sota de aquella berdissa, que pot ser en farà pur servey un altre dia. ¡Quanta malícia!

Prompte se divulgá el fet no sols á Banyolas, sino en los vehins pobles. Tothom felicitava al jove afortunat que havia lograt desferse de la pesada carga del gep de la esquena. Entre ells hi havia un altre geperut que cregué que per igual procediment podria, mitjensant la benevolensa de las Bruixas, quedar ben condret ab poch gasto.

Ben enterat aquest segon desgraciat dels procediments y passos fets pel afortunat company que s' havia deslliurat de la pesada caixa, animós va encaminarse á la Plassa de las Bruixas ahont va trovarlas fent la sardana y cantant desaforadas... dilluns y dimars menjarem gojats, dimecres y dijous menjarem ous... tal com li havia dit son afortunat company, lo que va animarlo á pregar á las Bruixas que 'l admétesin á la la sardana que 'ls ensenyaria una nova estrofa, que completaria la cansó fentla més acabada y completa. Aceptada la oferta va cantar la nova posada, diguent: divendres y dissapte 'ns prepararem pera celebrar la Santa Pascua.

Lo sentit religiós de aquesta nova estrofa

va disgustar tan á las Bruixas, que follas y fora de sí 's tiraren sobre 'l indefens geperut magullantlo y trepitjantlo fins á deixarlo per mort, mentres que una Bruixa, que seria de las mes edemoniadas, aná á corre cuyta á buscar lo gep qu' el dia avans havian amputat al primer geperut y li soldaren sobre 'l pit, resultant lo desgraciat jove ab doble corva, una devant y l' altra á derrera. ¡Volen més desgraciat!...

ALSUS.

¡¡Conflicte!!

Vaig toparme l' altre dia ab un burot dels granats, que guarda la carretera que va cap á Serinyá, y acostantsem ab misteri va cridar-me:—Senyor Sam, á vosté que no es xerrayre y que s' ho tindrà callat,

vull contarnhi una de grossa, que tal volta ignorará.

—Digui ab tota confiança, ja sab que ho só de callat y 'l secret que 'm recomanen com un mort m' el sé guardar.

—De morts es que vull parlarli,

—De morts? veyam que será.

—Vosté ja sab pels diaris d' aquesta localitat que prompte vá á comensarse un cementiri com cal

digne de la nostre vila, doncas el que are hi ha está fet me desgracia

de tan vell y mal cuydat. Aquesta tan grata nova á n' els difunts habitants

ha portat tal rebombori, que no sé com parará.

Estant una nit de guardia vaig sentir gran fressejar

un rum-rum y soroll d' ossos que 'm feren aixecá 'l cap,

y guaytant per una escretella que vaig veurer isan cristall

les tombes totes obertes y 'ls calabres congregats en una reunió magna,

qu' estavan deliberant quina actitud ne prendrian,

que 's havia d' acordar en senyal de gran protesta

per la enorme atrocitat, que contra ells se cometia,

al deixarlos postergats, barrantlos per in eternum,

sens portals cap mes company.

—Calléu, deya un dels grossos, ja m' hi jugo los del-bras....

—Y s' en enduran dels nostres.

—Aixó no's pot tolerar.

—Jo m' hi jugo mitja testa, que no s' hi atreviran.

—Jo demano que fem guelga que no 'n mori may mes cap....

La cosa s' posava seria y hauria acabat mal,

á no ser les passigoles que me feu venir al nas una freda corrent d' ayguas obligantme estarnudar.

Al sentir que 'ls escoltaven, un silenci sepulcrat regná en tota l' estancia, esvahintse 'ls congregats, deixant la cosa per morta y á n' a mi ben xasquejat.

—Homé molt parat me deixa.

—Tal com ho sent senyor Sam.

—Tindrem donchs un gran conflicte.

—¡Tal vegadal no se sab.

—En fi vigili y escolti, veyam que succehirá.

—Aixó si, molta reserva.

—Fugi home, ¿voí callar?

SAM.

De Colaboració

La paz sea entre vosotros

No sé en que població (que para la historia poco importa) había un achacoso viejo, más causa de ello sus sufrimientos físicos y morales, que los años que tenía.

Grandes disgustos iban substituyéndose unos á otros, cuando no recaían juntos, sobre aquella encanecida cabeza. Uno de tantos, era la divergencia de sus cuatro hijos que no podían aguantarse unos delante de otros. Sin embargo tres de ellos tenían un buen fondo; pero, cual juguetes de chiquillos, obraban á merced del capricho insensato de su hermano mayor, que era la causa de la divergencia de aquella familia, por medio de embustes y farsas, que llevaba del uno al otro.

No pudiéndolo resistir por más tiempo, el padre, determinó reunir los tres buenos juntos, y habloles de esta suerte.

«Hijos míos: no puede vuestro padre aguantar por más tiempo vuestras divergencias, y voy á deciros lo que pienso, para hacer vuestra dicha.»

«Vosotros tres sois buenos, no lo dudo, por desgracia vuestro hermano mayor no es así; él es quien os lleva este odio mortal que os profesais, por causas bien ajenas á vosotros, que excuso comunicaros.»

«Con el peculio que había determinado repartiros después de mi muerte, he pensado unirlo y hacer un negocio, (sobre lo que mejor os parezca), en el que hagais compañía los tres. Con lo que os había asignado á cada uno, poca cosa podíais hacer; pero reuniendo lo de los tres juntos podeis emprender cualquier negocio. Trabajad con ahinco á fin de aumentar vuestros capitales, para sobrellevar fácilmente las futuras necesidades que irremisiblemente os sobrevendrán.»

«De este negocio quedará excluido como veis vuestro indigno hermano, que no debeis mirarlo más como á tal. Así unidos vosotros tres en contacto comercial, volvereis dentro poco al bendito amor familiar.»

Así lo hicieron, y sin el intrigador, anduvieron hasta al fin de sus días, sin romper nuevamente los hermosos lazos de amor fraternal.

Hermosa historia por los católicos de nuestra querida villa. Eramos un hogar en que reinaba la paz. Vino el hermano mayor (las rencillas personales) y nos divimos cada cual por su lado. Hasta que cansado nuestro padre el Catolicismo nos ha llamado y nos ha dicho.

Hijos míos, no puedo sufrir que los pedazos de mi corazón se mantengan por más tiempo divididos, pues, llevaríais irremisiblemente la muerte á vuestro padre que tanto os quiere.

Voy á instituir una corriente de alianza entre vosotros, mis queridos hijos, á este fin os ordeno que establezcáis un periódico firme baluarte de las doctrinas de vuestro padre en el cual todos cooperéis unidos.

Cada uno de vosotros sé que me protesais amor filial; pero, ¿cómo quereis defender de los ataques á vuestro padre, cada uno de por sí? Id pues unidos defendiéndome hasta á la muerte, siendo en mis verdades *ere penennius* que unidos podeis mucho.

Si vuelve nuevamente vuestro hermano mayor, no le prestéis oídos; como á indigno como á mal hermano; y así unidos con amor fraterno—la paz sea entre vosotros.

MELCHOR BARCELÓ.

Notes municipals

Sessió de l'Ajuntament

Baix la presidència del primer tinent d'arcalde senyor Alsius y ab assistència dels Concejals, senyors Ametller, Boix, Perpiña, Bofill, Hostench, Malagelada y Coll, va celebrarse sessió ordinària, el dia 14 del corrent.

El senyor Secretari llegí l'acta de la sessió anterior que fou aprobada.

Previ informe de la Comissió d'Hisenda s'acordà el pagó de varios comptes.

Se llegí una comunicació del Montepío de Bombers, acompanyant un Reglament pera el règimen de dita institució. S'acorda que passi á la Comissió de Governació, pera que dicta-mini.

S'aproba una instància de Miquel Vilarnau, per un cambi d'obertura d'una casa que posseïx á la plassa de les Rodes.

S'adona lectura d'una comunicació de la Junta municipal de Ciències Naturals de Barcelona, concedint les especies de peixos sollicitades.

S'illegeix l'estat de recaudació de consums corresponent á la primera desena del present mes, qu'importa 1475'06 ptas.

A proposta del president, s'acorda que la Comissió de Foment, giri una visita d'inspecció á una casa del Carrer Nou, quin teulat amenaça ruina.

A proposta del Sr. Malagelada, s'acorda la reparació d'una acera del mateix carrer.

Igualment s'acorda utilitzar les runes de la Iglesia Parroquial, pera la recomposició del pis de dit carrer y adquirir dos massetes pera picar pedra.

El Sr. Malagelada proposa y aixís s'acorda, apercebir á l'Empresa de Teléfonos pera que com més aviat millor arretgli la línia y cridar als abonats á una reunió á fi de recabar de la mateixa, una instalació més sòlida.

El Sr. Bofill interessa el arretglo del rech de l'Isern, acordantse requirir al propietari pera que'l netegi y també la construcció d'una cadireta pera'l rech de la «Figuera d'en Xó».

Cridat el Sr. Palau per el Sr. President d'acord ab l'Ajuntament, se li consulta la escriptura de l'alumbrat elèctric, respecte á alguns extrems. A dita consulta, contesta: que la Empresa no pot obligar als abonats á gastar les làmpares de la seva Central, poguent, tant els particulars, com l'Ajuntament, adquirirles hont tinguin per convenient, mentres tinguin el voltatge y número de bujies corresponents. Aixís mateix ha manifestat que l'Ajuntament no debia acceptar la nota tercera estampada per l'Empresa, al darrera dels recibos, que fa referència á n'aquest extrem, acordant l'Ajuntament no aprobar cap compte, si l'Empresa no suprimeix la dita base tercera.

Aixís mateix acorda delegar á la Comissió d'Hisenda pera que estudiï sobre la conveniencia ó disconveniencia de comprar les bombetes á l'Empresa.

Informació electoral

D'aquí en avant, donarem compte en aquesta Secció, de totes les notícies que puguin interessar als nostres lectors, referents á la pròxima lluita electoral y preferentment de les que s'refereixen als districtes d'aquesta província.

En el nostre districte, la lluita estarà entaulada, segons sembla, entre l'actual Diputat, Sr. Torras Sampol y el Sr. Fournier, jutge de de primera instància, que ha sigut fins ara, d'Arenys de Mar.

A Girona, lluitarán, segons les notícies qu'han arribat hasta nosaltres quatre candidats: el Sr. Jaume Roura, liberal; el Sr. Pau Bosch y Barrau, canalejista; D. Fernandez del Pozo, republicà y D. Dalmau Iglesias, tradicionalista.

A Olot es creencia general que hi tindrà el camp lliure l'actual Diputat tradicionalista, Sr. Llosas; si bé s'ha dit que pensaba presentarshi també el Sr. Tort y Martorell.

A La Bisbal s'hi presenta en Francesch Cambó, regionalista y en Salvador Albert, republicà.

A Puigcedá un tal Pedraza, disputa l'acta al actual diputat Sr. Bertrán.

A Figueras hi van el federal Sr. Salvatella y en Torroella, radical.

A Vilademuls, contra el tradicionalista senyor Bojarull, que s'presenta á la reelecció, hi lluitará en Cusi de Figueras, canalejista.

Son molt graves les notícies que ve publicant la premsa sobre els abusos comesos per la presió oficial en aquest últim districte, habentse practicat inspeccions als Ajuntaments de Vilademuls, Bascara y Porqueras.

Respecte á aquest últim poble, hem sentit fortes queixes als principals propietaris, qu'están indignadíssims per les arbitrietas de que s'preté ferlos víctimes. Els efectes d'aquest censurable procedir no poden menos que ser contraproducents pel Sr. Cusi, donchs es general la indignació entre els honrats electors del districte vehí, qu'están agrahidíssims á la labor portada á cup per son actual digníssim representant.

Y prou per avuy.

Crónica

El Concell directiu de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Ahorros, de Barcelona, en sessió celebrada el dia 7 del corrent, va acordar la creació d'una Caixa adherida filial á varies poblacions, entre altres Banyols, secundant les gestions fetes per el «Círcol de Catòlics» d'aquesta vila.

Avuy, á les 10 del matí, tindrà lloch en aquesta societat una important reunió pera tractar de l'assumpto.

Donada la gran importància social d'aquesta institució, que cada dia va extenentse per tots els indrets de Catalunya, celebrarem qu'els treballs que's venen realisant pera implantarla entre nosaltres, se vegin premiats ab el més complert éxit.

Un altre dia ns ocuparem ab més extensió d'aquest particular.

En la nit del dilluns, va iniciarse foch á una botiga de robes del carrer dels Turers, núm. 31, que tot seguit va pèndrer proporcions.

Desde els primers moments, varen acudirhi molts vehins, els bombers y les autoritats. El senyor Casellas, representant en aquesta vila dels aparatos Biosca, va tirarhi un prell de

granades mata-fochs que l'deixaren sofocat, facilitant pas als bombers pera completar els treballs d'extinció.

Ha mort en sa parroquia de Castellar de la Montanya, á consecuencia d'una pulmonia y á la edat de 38 anys, el Rnt. Eusebio Burch, germá del nostre estimat amich y suscriptor Rnt. Albert.

Rebi la apreciable familia Burch, el testimoni del nostre condol.

Hem rebut la agradable visita dels periodics aegüents: *L'Apot*, de S. Saduani de Noya; *Hogar y Escuela*, de Barcelona; *La Veu de Bergadá*, de Berga; *La Sembrá*, de Llagostera y *Lealtad Alavesa*, de Vitoria.

Agrahim la visita y ab gust establím el cambi.

També hem rebut de la redacció de *La Catalunya* una alocució proposant un acte en honor de Eerich Prat de la Riba, que no reproduhim per falta d'espai. Pel mateix motiu, deixem de publicar una important protesta escolar, firmada per representants dels principals establiments de 1.ª y 2.ª ensenyansa de Barcelona qu'hem rebut de la «Acció Social Popular» de Bacelona.

Sabém que de nostre vila, s'hi han adherit, per are, l'escola municipal que dirigeix el senyor Estartús y el Colegi d'Hermanos de S. Gabriel.

Sabem que la Junta municipal de Ciències Naturals de Barcelona, ha enviat una comunicació al Sr. Arcalde d'aquesta localitat, confirmant la noticia qu'anticiparem en el número anterior, respecte á la concessió, per part de l'Ajuntament d'aquella capital, d'algunes especies de peixos pera la repoblación del nostre estany, poguent afegir que les especies que s'enviarán, seran *gat*, *carp* y *truita dorada*.

A les 11 y mitja de diumenge passat, va verificarse l'enterro de la nena Mercé Mascaró, filla de nostre estimat amich, Dr. Josep Maria. L'acte resultá una gran manifestació de dol, siguent extraordinaria la concurrència, lo que nc'ns extranya, donades les moltes simpaties de que gosa la familia Mascaró. Renovem á la mateixa el nostre més sincer pésam.

Diumenge passat, á altas hores de la nit, uns cuants ganasses, tal volta més avinats que res més, movían gran xibarrí per els carrers de la Vila. Al reptarlos el digne cabo de serenos, se li insolentaren de mal modo, pro no'ls tocá altre remey que obehir, donchs ja saben per experiencia propia que sab ferse respectar y que ab ell no calen bromes.

Felicitem al esmentat cabo per lo bé que compleix la seva obligació.

La senyora de nostre bon amich, en Martiriá Figa, ha donat á llum, un robust nen, omplint de joya á sos pares, per quin motiu els hi donem la més coral enhorabona.

El dia 9, va ser decomiat en la colecta de Girona, una saca d'arrós, qu'intentaba entrar de frau un carreter d'aquesta.

Per el Veterinari municipal va manarse la inutilizació d'un bou, mort en el matadero, que resultá ser tuberculos.

Ha sihut nomenat per l'Ajuntament, campaner de l'Iglesia Parroquial, en Joan Pol.

Agrahintos la resenya de la conferencia donada al Teatre Vila, que publicarem en el segon nombre del nostre periódic, hem rebut una atenta carta del Sr. Torras Sampol.

Ha comensat la Comissió de Foment á passar á recullir suscripció per la construcció del Nou Cementiri. Per tot arreu ha sigut acullida ab entusiasme la iniciativa del Ajuntament, siguent molt nombrosos els suscriptors, prova evident del general desitj de que prompte sigui un fet, el projecte, y de que desapareix com més aviat millor, l'actual que constitueix un perill y una vergonya pera la nostra localitat.

Continuém incomunicats telefónicament ab Girona. Sembla que la Empresa no s'ha donat pas presa á arreglar els desperfectes ocasionats per la última nevada. Potser sigui per por de que una altra nevada vingui á inutilitzar de nou, la línia. Fant bé.

A edat molt avansada, ha mort la mare de nostre amich y suscriptor en Jacinto Tarafá, havent rebut els Sants Sacraments. Acompanyem al nostre amich y á la seva familia en el dolor per pèrdua tan sensible.

La recaudació de consums, durant el mes passat, ha produhit 6.212'25 ptas.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

l'dia 8 al 14 del present mes

Naixements

Joan Banal Pineda fill de Pere y Lluïcia; Concepció Tàrradas Vidal filla de Josep y Clara.

Defuncions

Mercé Mascaró Roura, filla de Josep y Gloria; 2 anys; erisipela; Tresa Soler Camps, viuda, de 78 anys apoplegia cerebral; Adolf Rovira Santcliment, casat, de 26 anys, tuberculos pulmonar; Joan Coll Masdeu, casat de 68 anys, reblandiment cerebral; Margarida Bover Margarit; casada de 66 anys esclerosis cardíaca; Mariangela Gabañach Suñer, viuda, de 78 anys bronco pnemonia.

Mercat de Banyolas

Dia 13 d'Abril de de 1910

Blat.	de 19'50 á 20'00 ptas. qtra.
Mestall.	18'00 á 18'50 » »
Ordi.	9'00 á 9'50 » »
Civada.	8'50 á 9'00 » »
Blat de moro.	14'00 á 14'50 » »
Fabes.	14'50 á 15'00 » »
Monjetes.	25'00 á 25'50 » »
Fabons.	15'50 á 16'00 » »
Vesses.	10'00 á 10'00 » »
Llobins.	8'00 á 8'50 » »
Mill.	14'50 á 15'00 » »
Panís.	10'00 á 10'50 » »
Fajol.	12'50 á 13'00 » »
Alls.	2'00 á 2'25 » forc.
Ous.	0'85 á 0'90 » dna.
Oli.	14'50 á 15'00 » mallal

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, en-
viant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany
natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant
y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATS

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

GLASSES ESPECIALES

para colegis y comunitats religiozes.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins
ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

Establiment de n.obles de totes classes

EBANISTERIA

— DE —

Josep Romans y Comp.ª

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

Pintures, pincells, barnissos de totes menes

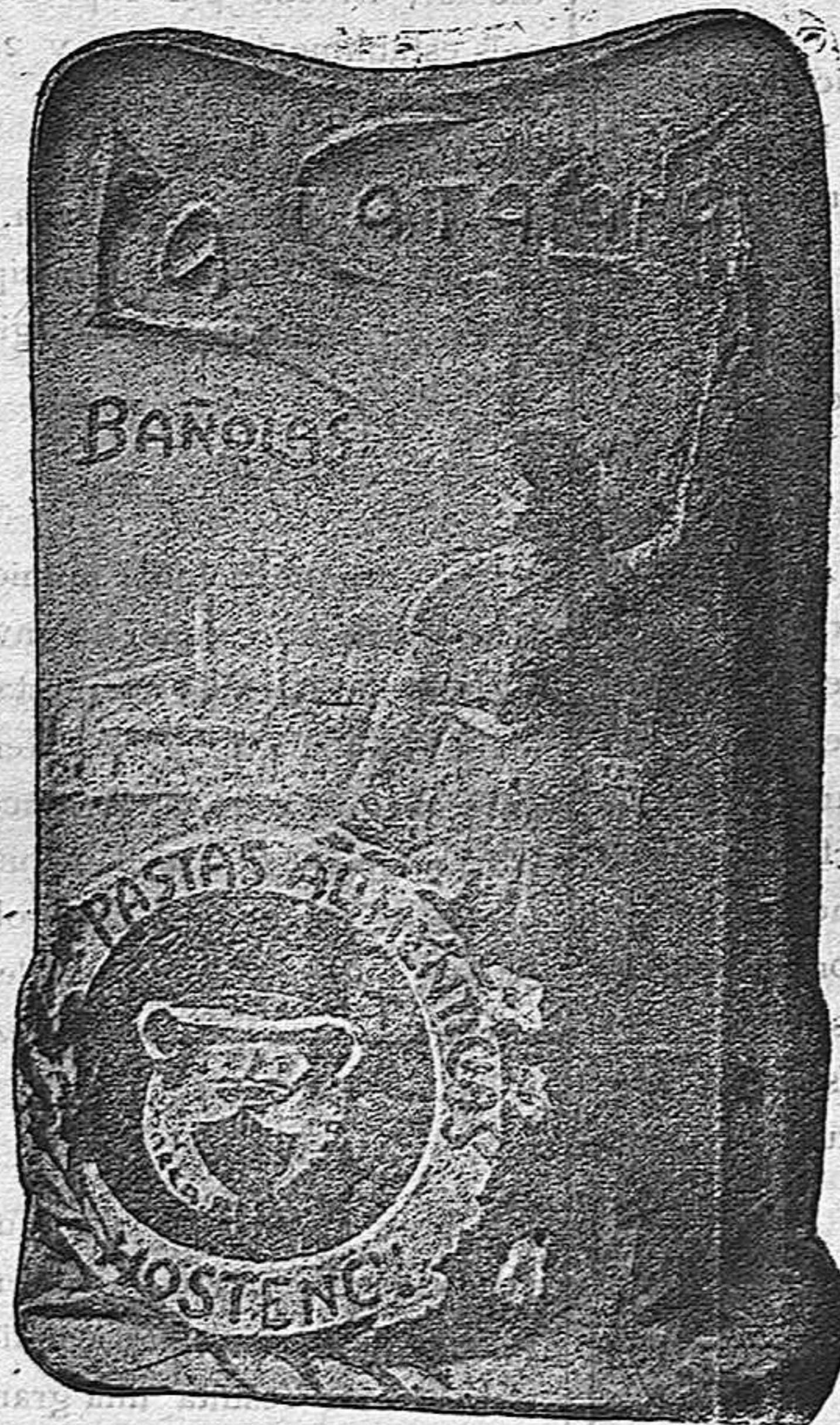
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

PELUQUERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Teixits y Merceria

DE

Viuda y Fill de J. Butiñá

Plassa Constitució, 3.—Banyolas

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

Disponibile

SETMANARI DE BANYOLAS

PERIODICH SETMANAL D'ACCIO CATOLICA

Redacció:—Plaça de la Constituó, 9

Preus de Suscripció: A Banyolas: 1 peseta, trimestre
A Fora: 1'25

Numero solt. 10 céntims.